

דרך, ואינו צריך ליפות כחו, יש לפרש את כוונת המוכר, שפירש חוץ מחרוב פלוני, אף שכל החרובים המורכבים אינם כלולים במכירת השדה, כיון שבאותו חרוב היה חפץ יותר, ולא היה מעונין שהלוקח יתבע אותו לדין, ורצה שחרוב מסוים זה יהיה גם מיופה בשטר, אבל על שאר חרובים לא חשש שיהיו מיופים בשטר, ובהם הסתמך על הדין המוכב במשנה, שהחרוב המורכב אינו נמכר בכלל השדה.

כך הסתפק רב אחא בר הונא.

אמר ליה ששת: לא קנה הלוקח אף את שאר החרובים, כיון שגם אם לא פירש שמשיירם, הרי הם משויירים למוכר, ומה שפירש המוכר על חרובים מסויימים שמשייר, היינו בשביל להודיע ללוקח שכל החרובים שבשדה דינם כמו אלו ולא נמכרו עם השדה.

איתיביה הקשה לו רב אחא על כך ממה ששנינו בברייתא: האומר: שדי מכורה לך חוץ מחרוב פלוני, או שאמר לו: שדי מכורה לך חוץ מסדן פלוני — לא קנה.

מאי לאו וכי אין כוונת הברייתא כי **אותו חרוב הוא דלא קנה**, הא שאר חרובין שלא פירש המוכר שמשיירם, קנה הלוקח!

אמר ליה: לא, אין זאת כוונת הברייתא, אלא **אפילו שאר חרובין נמי לא קנה** הלוקח.

תדע, שלא קנה הלוקח גם את שאר החרובים, **דאילו אמר ליה: שדי מכורה לך חוץ משרדה פלונית** הסמוכה לשדה הנמכר — וכי נאמר כי רק **החיא** שדה שפירש לו שמשייר במכר הוא **דלא קני** הלוקח, הא

שייך בדקל, כי בדקל גם אם הוא נכבש על ידי השור, אם הוא גבוה כל כך שצריך חבל לעלות עליו וללקט פירותיו, נחשב אילן.

בעא מיניה רב אחא בר הונא מרב ששת: אם אמר לו מוכר השדה ללוקח: שדי מכורה לך חוץ מחרוב מורכב פלוני, או שאמר לו: חוץ מסדן שקמה פלוני, והיו בשדה הרבה חרובים המורכבים ועצי סדן השקמה, מהו?

האם מכיון שאם היה שותק לא היו מכורים בכלל השדה, לכן עכשיו ששייר המוכר לעצמו רק אחד, אנו אומרים כי רק **אותו חרוב הוא דלא קני** הלוקח, הא שאר חרובים קני הלוקח.

או דלמא או שמא שאר חרובין נמי לא קני? כי בזה ששייר, לא גרע כחו מאשר אם לא שייר, וגם שאר החרובים משויירים למוכר.

כי בכך שייפה המוכר את כחו ופירש בפירוש על חרוב מסוים שמשיירו, אין לנו לגרע את כחו בשאר החרובים שלא פירש לשייר לעצמו.

אלא אדרבה, אנו אומרים כי כוונתו ליפות את כחו, ואם למשל צריך לדרך כדי להגיע לחרוב ששייר, בכך ששייר את החרוב בפירוש, אנו אומרים ששייר לעצמו גם את הדרך לחרוב, ואינו צריך לקנות מהלוקח את הדרך אל החרוב. וכמבואר במשנה לעיל [סד א], שרבי עקיבא מודה בזמן שאמר לו חוץ מאלו שאינו צריך ליקח לו דרך. ולכך אנו מפרשים את כוונת המוכר בזה ששייר חרוב מסוים, שכוונתו לשייר גם את הדרך לדקל זה.

ואף לדעת רבנן שבכל אופן משייר לעצמו